

## POSTANOWIENIE

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Henryk Gradzik (przewodniczący)

SSN Dariusz Kala (sprawozdawca)

SSN Przemysław Kalinowski

Protokolant Jolanta Włostowska

w sprawie **M.S.**

skazanego za przestępstwo art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 18 października 2017 r.,

wniosku obrońcy skazanego o wznowienie postępowania

zakończanego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w (...)

z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. akt II AKa (...),

utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G.

z dnia 29 października 2013 r., sygn. akt IV K (...),

na podstawie art. 544 § 2 i 3 k.p.k. oraz art. 639 k.p.k.,

**postanowił:**

**1) oddalić wniosek;**

**2) obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania wznowieniowego w kwocie 170 (sto siedemdziesiąt) zł, na które składa się uiszczona kwota 150 (stu pięćdziesięciu) zł tytułem opłaty od wniosku o wznowienie postępowania i kwota 20 (dwudziestu) zł wydatków Skarbu Państwa w postaci ryczałtu z tytułu doręczania pism w postępowaniu wznowieniowym.**

## UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w G., wyrokiem z dnia 29 października 2013 r., sygn. akt IV K (...), uznał M.S. za winnego tego, że w nieustalonym dniu, nie później niż w dniu 21 grudnia 2010 r., w nieustalonym miejscu, kierował wypełnieniem przez nieustaloną osobę a następnie użyciem przez inną osobę blankietu weksla in blanco opatrzonego podpisami T.W. i K.K., niezgodnie z wolą wystawców na kwotę 17 500 000 zł, czym działał na szkodę T.W. i K.K. tj. przestępstwa z art. 18 § 1 k.k. w zw. z art. 270 § 2 k.k. i za to skazał go na karę roku i 4 miesiące pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 3 lat próby oraz grzywnę w wysokości 80 stawek dziennych przy ustaleniu wysokości jednej stawki na 20 zł.

Sąd Apelacyjny w (...), wyrokiem z dnia 26 czerwca 2014 r., sygn. akt II AKa (...), utrzymał w mocy wyrok Sądu I instancji uznając apelacje obrońców oskarżonego za oczywiście bezzasadne.

Obrońca skazanego złożył do Sądu Najwyższego wniosek o wznowienie postępowania na podstawie art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. i domagał się uchylecia wyroku Sądu Apelacyjnego w (...) z dnia 26 czerwca 2014 r. i utrzymanego nim w mocy wyroku Sądu Okręgowego w G. z dnia 29 października 2013 r. oraz przekazania sprawy temu ostatniemu sądowi do ponownego rozpoznania.

W uzasadnieniu wniosku obrońca wskazał, że w ocenie skazanego, w trakcie toczącego się procesu przed Sądem Okręgowym w G. wywierano na jego uczestników pozaprawne działania, mające charakter zastraszania i gróźb karalnych, wpływające na poczynienie przez sąd istotnych ustaleń, co rzutowało na prawidłowość orzekania w przedmiocie winy M.S.. Ponadto, w 2012 roku w S., w miejscu zamieszkania skazanego, spłonął należący do niego samochód osobowy marki A. co w ocenie M. . było wynikiem przestępstwa i wiązało się z prowadzonym przeciwko niemu postępowaniem.

Do wniosku została dołączona fotokopia zawiadomienia o podejrzeniu popełnienia przestępstwa, które T.B. („partner biznesowy” jednego z pokrzywdzonych czynem przypisanym M.S. w sprawie będącej przedmiotem wniosku wznowieniowego) złożył do Prokuratury Okręgowej w L..

W odpowiedzi na wniosek o wznowienie prokurator Prokuratury Krajowej domagała się jego oddalenia.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wniosek o wznowienie postępowania okazał się bezzasadny.

Na wstępie wskazać należy, że wznowienie postępowania jest instytucją wyjątkową, wobec domniemania prawidłowości ustaleń i rozstrzygnięć zawartych w prawomocnym wyroku. Wznowienie postępowania jest więc możliwe jedynie w sytuacjach ściśle wskazanych w ustawie. Jedną z nich jest dopuszczenie się przestępstwa w związku z prowadzonym postępowaniem, jeśli istnieje uzasadniona podstawa do przyjęcia, że mogło to mieć wpływ na treść orzeczenia. Chodzi tutaj o podstawę wznowienia *propter crimen* ujętą w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k. Ustawodawca wskazuje dodatkowo w art. 541 k.p.k., że zaktualizowanie się tej podstawy ma miejsce wtedy, gdy czyn przestępny, o którym mowa w art. 540 § 1 pkt 1 k.p.k., został ustalony prawomocnym wyrokiem skazującym, chyba że orzeczenie takie nie może zapaść z powodu przyczyn wymienionych w art. 17 § 1 pkt 3-11 k.p.k. lub w art. 22 k.p.k. Wobec tego wniosek o wznowienie postępowania powinien wskazywać wyrok skazujący lub orzeczenie zapadłe w postępowaniu karnym, stwierdzające niemożność wydania takiego wyroku.

W niniejszej sprawie autor wniosku zupełnie pomija treść art. 541 k.p.k. Nie przedłożył prawomocnego wyroku o jakim stanowi powyższy przepis (z treści wniosku nie wynika, aby wyrok taki zapadł), ani też nie przytoczył okoliczności uniemożliwiających jego wydanie.

Wobec powyższego, skoro w tej sprawie nie zaktualizowała się podstawa wznowieniowa, na którą powołał się obrońca skazanego, zaś nie ma podstaw do wznowienia postępowania z urzędu, orzeczono jak w pkt. 1 niniejszego postanowienia.

O kosztach sądowych postępowania wznowieniowego rozstrzygnięto zgodnie z art. 639 k.p.k., obciążając nimi wnioskodawcę.

as